ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟਾਹਲੀਆਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪਿੱਥੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਨਾਮਧਾਰੀ

ਪ੍ਰੋ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਪਟਿਆਲਾ

ਪਿੱਥੋ ਪਿੰਡ ਮਾਲਵੇ ਖਿੱਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪਿੰਡ ਹੈ ਅੱਜਕਲ੍ਹ, ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਸੰਨ 1871 ਈ. ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿੰਡ ਨਾਭਾ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਖਕ ਸ. ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਜੋ ਇਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਿੱਥੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਹਨ ਕਿ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੁਹਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਮਿਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸੂਰਮੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੂਕੇ, ਸੰਤ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੂਬਾ ਹੁਕਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੁਰਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ 29 ਜੂਨ 1839 ਈ. ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ, ਡੋਗਰਿਆਂ ਦੀ ਗੱਦਾਰੀ ਕਾਰਣ ਖ਼ਾਲਸਾ ਰਾਜ ਦਾ ਪਤਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਲਾਹੌਰ ਉੱਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦਾ ਪਰਚਮ ਲਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬੜੇ ਸ਼ਾਤਰ ਤੌਰ ਸਨ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੇ ਸੁਆਦ ਖ਼ਾਤਰ ਗਊ ਮਾਸ ਖਾਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਤੇ ਆਦੀ ਸਨ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਜਿਥੇ ਜਾਂਦੇ ਉਥੇ ਹੀ Divide and Rule ਦੀ ਕੁਟਿਲ ਨੀਤੀ ਵਰਤ ਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾੜ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਊ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗਊ ਮਾਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅੱਡੇ ਗੁਰੂ ਧਾਮਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ-ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ (ICS) ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸਪਤ-ਸ੍ਰਿੰਗ' ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਹੈਨਰੀ ਲਾਰੈਂਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਊ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬਾਹਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪੱਤਰੇ ਲਾਏ "Kine are not to be killed" ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਾਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੀ ਹਦੂਦ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਹੁ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਫਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੱਟਲ ਨੀਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਜਜ਼ਬੇ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਬੁਚੜਖਾਨੇ ਖੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 3 ਮਈ 1849 ਨੂੰ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਉੱਤੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨੀ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬੁੱਚੜ ਖਾਨੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮੁਸਲਮਾਨ-ਕਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲੋਭ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਮੋਹਰੇ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਬਰਾਹ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁੰਨਕਰ ਹੋ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਊ-ਮਾਸ ਵੇਚਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਬੁੱਚੜਖਾਨਾ ਮੁਸਲਿਮ ਬੁੱਚੜ ਤੋਂ ਖੁਲਵਾਇਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਲਤਾਂ ਤੋਂ ਛੱਗੇ-ਫਸਾਦ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਅਵਾਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਠ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਊ-ਬੱਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਧੀਨ ਹਨ"..। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਗੋਰੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵਲੋਂ ਕੋਝੀ ਚਾਲ ਵਰਤ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਵੰਡੋ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ' ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਕੁਟਿਲ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ 'ਜੁੜੋ ਅਤੇ ਲੜੋ' (Unit and Fight) ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੂਕਾ-ਪੰਥ ਦੇ ਮੋਢੀ ਬਾਬਾ, ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ੁਭ ਆਗਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਪਿੰਡਾਂ-ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਸਿੱਖਾਂ, ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਲਿਜਾ ਕੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਕੇ ਲਾਮਬੰਦ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਜੁੱਟ ਹੋਣ ਲੱਗੇ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ ਲੋਕ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਬਣਨ ਲੱਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੂਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਦੇਸ਼ੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ।" ਸ੍ਰੀ ਬਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ Armed Struggle for freedom nineteen years War Indian Independence 1857 to Subhash ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਲ ਸੋਚੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਲ ਸੋਚੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਹੱਲਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਚਮਕੀਲਾ-ਪ੍ਰਖਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸ਼ੇਅ ਵਾਂਗੂੰ ਅਭੁੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਗਊ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ।" ਜਨਵਰੀ 1935 ਦੇ ਸਪਤਾਹਿਕ 'ਸਤਿਜੁਗ' ਅਖ਼ਬਾਰ, ਅਨੁਸਾਰ, 'ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੋ ਨਾਮਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਨਾਮਿਲਵਰਤਣ ਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾਅ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ, ਲਗਭਗ 50-60 ਸਾਲ ਮਗਰੋਂ ਜਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ 'ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰੂ ਧਾਮਾਂ' ਦੇ ਲਾਗੇ ਕਸਾਈ ਖਾਨੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕਸਬਿਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿਣ ਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਚੜਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨੇ ਪਏ। ਕਾਮਰੇਡ ਸਾਥੀ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਗੜਗੱਜ ਅਨੁਸਾਰ, "ਨਾਮਧਾਰੀ, ਬੁੱਚੜਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬੁੱਚੜਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਬੁੱਚੜਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਫਿਰਕੂ ਭੜਕਾਹਟ ਲਈ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੱਡਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮ ਫਸਾਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਿੱਛੋਂ ਬਣਿਆਂ ਵੀ"। ਸੰਨ 1856 ਈ. ਵਿਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਅਫ਼ਸਾਰ ਰਿਕਟਸ ਨੇ ਰਾਇਕੋਟ ਵਿਖੇ ਬੁਚੜਖਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਵਿਚ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ।

ਰਾਇਕੋਟ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਵਿਚ, ਸਥਿਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਛੋਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟਾਹਲੀਆਣਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਨੂਰੇ ਮਾਹੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਕੇ ਪਤਾ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਨੀਹਾਂ ਵਿਚ ਚਿਣ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛੱਪੜ ਸੀ ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਪਾਸੇ ਸੁਥਰਿਆਂ ਦੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਗਊ ਮਾਸ ਦਾ ਬੁੱਚੜਖਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਊਆਂ ਦਾ ਮਾਸ ਕਾਂ ਅਤੇ ਇੱਲ੍ਹਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉੱਤੇ ਉੱਡਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਛੱਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਮਾਸ ਦੇ ਲੋਥੜੇ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਈਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਲਾਗੇ ਘਸੀਟਦੇ, ਕਦੇ ਇੱਧਰ ਤੇ ਕਦੇ ਉੱਧਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੇਅਦਬੀ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਾਂਝਾ, ਬੂਟਾ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਆਦਿ ਬੜੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਸ਼ਹਿ 'ਤੇ ਗੁੰਡੇ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਸਖ਼ਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਚੂੰਢੀਆਂ ਵੀ ਵੱਢ ਦਿੰਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟੋਕਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਗਊ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਢਕੇ ਗਲੀਆਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੇਚਦੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕਰਕੇ ਚਿੜਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਆਪ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ, ਪਰੰਤੂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਸਕ ਨਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਿੱਥੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰ. ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਅੜਬੰਗੀ, ਸੂਬਾ ਬਤਨ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ ਮੰਡੀ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਨਾਈਵਾਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਏਕੋਟ ਦੇ ਰਸਤਿਓਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉੱਥੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ, ਇੱਥੋਂ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਵੇਖ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਵਿੱਥਿਆ ਜੋ ਰੋਜਾਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਸੀ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਰੋਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬੜੇ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਆਈਏ, ਵਾਪਿਸ ਇੱਧਰੋਂ ਹੀ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਘੋਰ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਛੇਤੀ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਜਦੋਂ ਸਿੰਘ ਵਾਪਿਸ ਇਸ ਗੁਰੂ ਘਰ ਟਾਹਲੀਆਣਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਗੁਰਮਤਾ ਕਰਕੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਛੀਨੀਵਾਲ ਦਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਜੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਸਾਵਣ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ 1871 ਤਾਜਪੁਰ ਬੂਟਾ ਰਾਮ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੁੱਜੇ। ਸਵੇਰੇ ਸਾਝਰੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਨੇਮ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਹਵਨ ਆਦ ਕਰਕੇ ਬੁੱਚੜਖਾਨਾ ਬੰਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਿਆ। ਰਾਏਕੋਟ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੇਗਾਂ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੁਲ੍ਹਵਾ ਕੇ ਬੁੱਚੜਾਂ 'ਤੇ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਰਾਂਝਾ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਬੁੱਚੜ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਕੰਧਾਂ ਟੱਪ ਕੇ ਬਚ ਨਿਕਲੇ। ਦਸੌਂਧੀ ਗੁੱਜਰ, ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਫੱਟੜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਗਊਆਂ ਦੇ ਰੱਸੇ ਵੱਢ ਕੇ ਬਾਹਰ ਹੱਕ ਕੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਇੱਥੋਂ ਹਰਨ ਹੋ ਗਏ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 16 ਜੁਲਾਈ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦਾ ਡੀ.ਸੀ. ਮਿ. ਕਾਵਨ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜਿਆ, ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਖਾਣਾ-ਪੀਣ ਸਭ ਹਰਾਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵੀ ਮਦਦ ਮੰਗੀ। ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 250/- ਰੁਪਏ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 1000/- ਰੁਪਏ ਰੱਖਿਆ। ਇਨਾਮ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਖੁੱਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੂਹੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਗਦਾਈਏ ਨੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ, ਨੂਰਪੁਰ ਗਾਜ਼ੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁੱਜਰ ਨੇ ਨਾਨਕ ਖੱਤਰੀ ਦਾ, ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੂਕਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ। 20 ਜੁਲਾਈ 1871 ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਪਿਆ। ਅਖੀਰ ਜਦੋਂ ਛੀਨੀਵਾਲ ਦੇ ਦਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਲੋਭ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਬਕ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਮੋ ਵੀ ਗਵਾਹ ਬਣ ਗਈ। ਕਾਨ੍ਹਾ ਕਮਾਲਪੁਰ ਦਾ ਅਤੇ 10-12 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਪਿੱਥੋ ਵੀ ਫੜੇ ਗਏ। ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਸੀ ਕੋਠੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਸੂਬਾ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਚੂਹੜਚੱਕ ਤੋਂ ਫੜੇ ਗਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਵੀ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖ਼ੂਬ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ,

"ਕਾਨ੍ਹਾ **ਕੋੜ੍ਹੀ ਕਮਾਲਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸੀ। ਦੱਲੂ ਖਾਸ ਕੋੜ੍ਹੀ ਛੀਨੀਵਾਲ ਦਾ ਸੀ**
ਕੀਤੀ ਮੁਖਬਰੀ ਜਾਇ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਫਿਰਦਾ ਸਿੰਘ ਭਾਲਦਾ ਸੀ।
ਮੰਡੀ, ਪਿੱਥੋ ਦੇ ਸਿੰਘ ਫੜਾਏ ਦਿੱਤੇ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਇੱਕੋ ਨਾਈਵਾਲ ਦਾ ਸੀ।"

ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਹਾਰਸ ਫੋਰਡ ਨੇ 24 ਜੁਲਾਈ, 1871 ਨੂੰ ਰਾਏਕੋਟ ਬੱਸੀਆਂ ਕੋਠੀ ਵਿਖੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਲਈ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੱਦਾ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ। ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡੇਢ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੋੜ-ਸਵਾਰ 36 ਸੂਬਿਆਂ ਸਮੇਤ ਆਏ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬੇ-ਬੁਨਿਆਦ, ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਨੇ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਦੱਸ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ 1871 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜੇ.ਡਬਲਿਊ ਮੈਕਨਬ ਨੇ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 1 ਅਗਸਤ 1871 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਸੀ.ਬੌਲੀਨੈਂਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ. ਕੈਂਪਬੈਲ ਨੇ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ 05-08-1871 ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਬੁੱਚੜਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਬਣਾ ਕੇ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲੋਭ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। 28 ਜੁਲਾਈ 1871 ਨੂੰ ਸ੍ਰ. ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸੂਬਾ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡੀ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਖੋਜੀ ਲੇਖਿਕਾ ਸੂਬਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਖਰਲ ਨੇ ਸਟੇਟ ਆਰਕਾਈਵਸ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚੋਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੂਕਾ ਅੰਦੋਲਨ ਸੰਬੰਧੀ ਉਰਦੂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ 7 ਮਿਸਲਾਂ ਕਢਵਾਈਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਾਏਕੋਟ ਦੇ ਸਾਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 10-08-2016 ਨੂੰ ਰਾਏਕੋਟ ਸ਼ਹੀਦੀ ਜੋੜ ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ:-

"ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 5 ਅਗਸਤ, 1871 ਈਸਵੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਰਾਏਕੋਟ ਦੇ ਸਾਕੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਸਰਵ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੇਸੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਨਿਤਨੇਮ ਅਤੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਜੈਕਾਰੇ ਲਗਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫਾਂਸੀਆਂ ਲਈ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਰੱਸੇ ਖੁਦ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਝੂਟਦੇ ਹੋਏ ਅਮਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਵੀ ਬਾਬਾ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"ਰਾਏਕੋਟ ਲੈਹੰਦੀ ਤਰਫ ਗੱਡ ਫਾਹਾ ਲੈਂਦੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬੁਲਾਏ ਵਾਰੀ
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ ਪਿੱਥੋਵਾਲੇ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਤੀਜਾ ਗਿਆ ਆਇ ਵਾਰੀ।
ਕਹਿ ਕੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੱਸੇ ਬਣਾਇ ਲੈਂਦੇ, ਤੰਦ ਅਸੀਂ ਨਾ ਪੌਣੀ ਕਦਾਇ ਵਾਰੀ।
ਮਿਲ ਕੇ ਤੈਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਫਾਹਾ ਦੇਖ ਹੋਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਇ ਵਾਰੀ
ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਾਇ ਵਾਰੀ।"

ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮਿਸਲ ਵਿਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਅਬਦੁਲ ਹਸਨ ਥਾਣੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ 5.00 ਵਜੇ ਰਾਏਕੋਟ ਬੁੱਚੜਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਫਾਹੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨੇ ਕਾਤਲਾਂ (ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘਾਂ) ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ (ਕਾਤਲ) ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਚਾਚੇ ਚੰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਗੱਡੇ ਵਿਚ ਲੱਦ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਪਿੱਥੋ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਹ ਸਸਕਾਰ ਕੀਤਾ।" ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟਾਹਲੀਆਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅੱਜ ਮਿਤੀ 09-08-2026 ਨੂੰ ਰਾਏਕੋਟ ਵਿਖੇ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਸਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸਲਾਨਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਮੇਲਾ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਣਾਮ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਬੀਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ !ਆਮੀਨ।

ਸਕੂਲੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਜਸਕਿਰਨ ਕੌਰ,
97814-55000
ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀ. ਸੈਕੰ. ਸਮਾਰਟ ਸਕੂਲ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਪਟਿਆਲਾ

ਕਲਾ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ ਹੈ। ਕਲਾ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਸੰਗੀਤ, ਨਾਚ, ਨਾਟਕ, ਸਾਹਿਤ, ਮੂਰਤੀਕਲਾ ਅਤੇ ਹਸਤਕਲਾ ਆਦਿ ਕਲਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਹਨ। ਸਕੂਲੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗਿਆਰਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਪੇਂਟਿੰਗ, ਕਵਿਤਾ, ਕਲਾ-ਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ: ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੌਕ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਵੀ ਹੈ। ਗਿਆਰਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਵੀਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਫੈਸ਼ਨ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ, ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ, ਇੰਟੀਰੀਅਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਫਿਲਮ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ੀਟਲ ਮੀਡੀਆ ਆਦਿ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਕੂਲੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜ: ਕਲਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਲੋਕ-ਕਲਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਫੁਲਕਾਰੀ, ਗਿੱਧਾ, ਭੰਗੜਾ, ਲੋਕ-ਗੀਤ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਸਾਡੀ ਪਛਾਣ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਦੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦਾ ਸਰਵਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ: ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਕਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਮਿਹਨਤ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਣ ਗਿਆਰਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਵੀਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਰਾਹਤ: ਗਿਆਰਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਵੀਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਦਬਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਣਾਅ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਸੰਗੀਤ, ਨਾਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ: ਕਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ: ਕਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਸੋਚ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਗਿਆਰਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਕਲਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਵਰਤਮਾਨ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ 'ਚ ਉਲਝਿਆ ਮਨੁੱਖ

ਸੰਜੀਵ ਸੈਣੀ
78889-66168

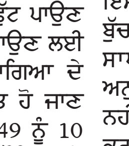

ਅੱਜ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ।ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਹੈ। ਟੈਕਨੋਲਜੀ ਤੇ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ,ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਸੁਖਾਲਾ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਕਈ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੇੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੱਧਣ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਤਾਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਵਰਗੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬੱਚਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਐਂਡਰਾਇਡ ਫੋਨ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਹਰ ਦਿਨ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਬਦਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਸੋਚ ਸੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਬੁਝਿਆ ਬੁਝਿਆ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਧਨ ਵੀ ਵੱਧ ਹਨ, ਪਰ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਐਡਵਾਂਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਵੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਜਮੀਨਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਦੇ ਭਾਅ ਵਿੱਕ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਜਮੀਨਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਮਾਲ, ਆਸਮਾਨ ਛੂਹ ਰਹੇ ਫਲੈਟ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗੂ ਪਿੰਡ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ।ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਸਰ ਪਸ਼ੂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ।ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਮਲਾਤਾਂ ਤੇ ਗੁਹਾਰੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਟੋਬੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਖੇਡਦੇ ਸਨ।ਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦੇ ਰੇਟ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਲਈ। ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੈਸੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਲਗਜ਼ਰੀ ਗੱਡੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜਿਹੜੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀ ,ਅੱਜ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਸ਼ਿਫਾਰਸ਼ਾ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਮਹਿੰਗੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ @ਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕੈਡਮੀ ,ਮਹਿੰਗੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਸਵੀਮਿੰਗ ਕਲਾਸਾਂ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ। ਵੀਆਈਪੀ ਸਕੂਲ, ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਵਧੀਆ ਬੈਗ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਪੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਝਿੜਕਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਫੀਸ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਮਾੜੀ ਹਰਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਸਕੂਲੋਂ ਆ ਕੇ ਬੱਚਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੋਚਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ,ਘਰ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੜਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਵਧੀਆ ਸਿੱਖਿਆ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ? ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਥੱਕਿਆ ਹਾਰਿਆ ਆ ਕੇ ਮੋਬਾਇਲ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੀਰਕ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੋਂ ਖਾਣਾ ਆਰਡਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਰਗਰ ਪੀਜ਼ਾ ਦੀ ਡਿਮਾਂਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ।ਰੋਟੀ ਤਾਂ ਖਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੰਕ ਫੂਡ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਚਾਹੇ ਵੱਡੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਮੋਟਾਪੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਵੱਧ ਸਕਰੀਨ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਚਸ਼ਮੇ ਚੜ ਗਏ ਹਨ। ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾ ਮੁਰਾਦ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵੱਡੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਖੁੱਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਰ ਤੋਂ ਗੱਡੀ ਚੁੱਕਣੀ ਜਿੰਮ, ਉੱਥੇ ਬੰਦ ਕਮਰਾ ਵਰਜਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਸੈਰ ਕਰਨੀ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਏਸੀ ਕਮਰਾ, ਏਸੀ ਗੱਡੀ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਦਮ ਵੀ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਨਸਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੈ ।ਅਕਸਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ।ਪਸ਼ੂ ਰੱਖਣੇ ਤਕਰੀਬਨ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪੈਕਟਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਬੰਦ ਡੱਬਾ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜ਼ੀਹ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਬੰਦ ਡੱਬਾ ਤੇ ਐਕਸਪਾਇਰੀ ਡੇਟ ਵੀ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਮੀਕਲ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਗਏ। ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕੀਤੀ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਖਾ ਕੇ ਆ ਗਏ ,ਘਰ ਆ ਕੇ ਸੌ ਗਏ। ਸਵੇਰੇ ਫਿਰ ਕਈ ਵਾਰ ਖਾਲੀ ਪੇਟ ਗੈਸ ਦਾ ਕੈਪਸੂਲ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੋਬਾਇਲ ਤੇ ਬੱਚੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੁੱਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਖਹਿੜਾ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਮੋਬਾਇਲ ਫੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਵੀਡੀਓ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਪੈਸੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਪਿਓ ਦੀ ਜਮਾਂਪੂੰਜੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਰਦਤਾਂ ਅਸੀ ਆਮ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 14 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੇ ਗੇਮ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਓ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 10 ਲੱਖ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਸਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ। ਮਾਂ ਪਿਓ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਅੱਜ ਪੈਸਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕੁਝ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਸਕੂਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਅੱਜ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਵਰਗੇ ਘਰ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜੀਅ ਹੀ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ।ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਪੇਟ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਤੱਕ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਨੀਂਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ । ਨੀਂਦ ਵਾਲੀ ਗੋਲੀ ਖਾ ਕੇ ਸੋਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਹੋੜ ਜਿਆਦਾ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ Bank of Baroda

ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ
ਖੇਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ : ਜਲੰਧਰ ਖੇਤਰ, 24, ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ,
ਵਿਜੈ ਨਗਰ, ਫੁੱਟਬਾਲ ਚੌਕ, ਜਲੰਧਰ, ਫੋਨ: 0181-5057857,
ਈਮੇਲ : RECOVERY.PJKR@bankofbaroda.bank.in

ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ

ਅਚੱਲ/ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀਆਂ/ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ
"ਅੰਤਿਕਾ IV-ਏ (ਨਿਯਮ 6 (2) ਅਤੇ 9 (1)/8 (6) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇਖੋ)"

ਲੜੀ ਨੰ. 2, 5, 6 ਦੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ (ਲਾਗੂਕਰਨ) ਨਿਯਮਾਂਵਲੀ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 (2) ਅਤੇ 9 (1)/ 8(1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਣ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਦਾ ਲਾਗੂਕਰਨ ਕਾਨੂੰਨ, 2002 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲਈ ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਲੜੀ ਨੰ. 1, 3, 4 : ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਜਰੂਪ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਿਡ/ਕਰਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦੱਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੱਲ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ। ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਆਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ (*), ਗਿਰਵੀਕਾਰ (*) ਅਤੇ ਜ਼ਾਮਨ (*) ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ/ਬੰਦੀ ਨਿਮਨ ਦਰਸਾਈ ਚੱਲ/ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ **ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ**, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੇ **ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ** ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਿਮਨ ਖਾਤੇ/ਖਾਤਿਆਂ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਬਕਾਇਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਲਈ "ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਜਿਥੇ ਹੈ", "ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ" ਅਤੇ "ਜੋ ਵੀ ਉਥੇ ਹੈ" ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ (*)/ਗਿਰਵੀਕਾਰ (*)/ਜ਼ਾਮਨ (*)/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪੱਤੀ (ਆਂ)/ਬਕਾਏ/ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ/ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ, ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਵਾਧਾ ਰਕਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਿਮਨ ਦਰਸਾਏ ਹਨ :-

ਲੜੀ ਨੰ.	ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ (*)/ਗਿਰਵੀਕਾਰ (*) ਦਾ ਪਤਾ	ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ/ਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ	ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਰੂਪ	ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸਰੂਪ	ਕੁੱਲ ਬਕਾਏ	ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ	ਬੋਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੀਮਤ ਰੁ. 'ਚ / ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਰੁ. 'ਚ	ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬੋਲੀ ਵਾਧਾ ਰਕਮ ਰੁ.'ਚ	ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ	ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ	ਸ਼ਾਖਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ/ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ
1.	**ਮਹਿਤਾਂ ਸ਼ਾਖਾ** (i) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ, ਪਤਾ: ਪਿੰਡ ਪੰਜ ਢੇਰਾ ਨਵੀਂ ਅਬਾਦੀ, ਫਿਲੌਰ, ਜਲੰਧਰ-144410	ਕਾਰ ਬ੍ਰੇਜ਼ਾ ਮਾਰੂਤੀ VXI (5 ਸੀਟਰ) ਚੈਸੀ ਨੰਬਰ MA3RYHK1SPG275172, ਇੰਜਣ ਨੰਬਰ K15CN9289717, ਰੰਗ ਪਰਲ ਆਰਕਟਿਕ ਵਾਈਟ, ਬਾਲਣ ਪੈਟਰੋਲ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ PB 37 k2894, 06.09.2038 ਤੱਕ ਵੈਧ ਨਿਰਮਾਣ: 07/2023	ਭੌਤਿਕ	ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ	8,05,945/- ਰੁਪਏ (ਅੱਠ ਲੱਖ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਨੌਂ ਸੌ ਪੈਂਤਾਲੀ ਸਿਰਫ਼) 05.10.2025 ਨੂੰ ਕਾਰ ਲੋਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ	₹ 5,67,000/-	₹ 5,72,000/- / ₹ 56,700/-	₹ 5,000/-	24.08.2026 from 02:00 PM to 06:00 PM	ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ।	ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ 8829046844
2.	**ਨਾਮਦੇਵ ਚੌਕ ਸ਼ਾਖਾ** 1. ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਵ ਹਲਦਾਰ ਪੁੱਤਰ ਗਣੇਸ਼ ਹਲਦਾਰ ਪਤਾ: ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 201 (ਉੱਤਰੀ ਭਾਗ), ਗਲੀ ਨੰ. 1, ਸਵਰਨ ਪਾਰਕ, ਪਿੰਡ ਗਦੈਪੁਰ, ਜਲੰਧਰ, 2. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਨੂ ਹਲਦਾਰ ਪਤਨੀ ਗਣੇਸ਼ ਹਲਦਾਰ ਪਤਾ: ਪਲਾਟ ਨੰ. 201 (ਉੱਤਰੀ ਭਾਗ), ਗਲੀ ਨੰ. 1, ਸਵਰਨ ਪਾਰਕ, ਪਿੰਡ ਗਦੈਪੁਰ, ਜਲੰਧਰ, 3. ਸ਼੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਹਲਦਾਰ ਪਤਾ: ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 201 (ਉੱਤਰੀ ਭਾਗ), ਗਲੀ ਨੰਬਰ 1, ਸਵਰਨ ਪਾਰਕ, ?ਪਿੰਡ ਗਦਾਈਪੁਰ, ਜਲੰਧਰ	ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 201, (ਉੱਤਰੀ ਭਾਗ), ਗਲੀ ਨੰਬਰ 1, ਸਵਰਨ ਪਾਰਕ, ਪਿੰਡ ਗਦਾਈਪੁਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ: ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰ. 25//10, 11/1, 26//6,7,8,9,11,12,13,14,15,19,20,21,22,27//15,16,17,24,24,5,29//1,2/1 ਖੇਵਟ ਨੰ: 186 ਖਤੌਨੀ ਨੰ: 209 ਹੱਦਬਸਤ ਨੰ: 161 ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2019-20 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਸੀਕਾ ਨੰ.2024-25/187/1/6631 ਮਿਤੀ 19.09.2024 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।	ਭੌਤਿਕ	ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੰਪੱਤੀ	18,67,047/- ਰੁਪਏ (ਅਠਾਰਾਂ ਲੱਖ ਸਤਾਹਠ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਸੰਤਾਲੀ ਪੈਸੇ ਕੇਵਲ) 01.04.2025 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗਤ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ	₹ 15,11,640/-	₹ 15,16,640/- / ₹ 1,51,164/-	₹ 5,000/-	28.08.2026 from 02:00 PM to 06:00 PM	ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ।	ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪੇਂਦਰ ਚੌਹਾਨ 99159 54908
3.	**ਪਟਿਆਲਾ ਰੋਡ, ਜ਼ੀਰਕਪੁਰ ਸ਼ਾਖਾ** ਰਾਹੁਲ ਸੰਗਮ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਮਕਾਨ ਨੰ. 2, ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਏਨਕਲੇਵ, ਫੇਜ਼-2, ਬਲਟਾਣਾ-140604, ਪਤਾ: ਮਕਾਨ ਨੰ. 1008 ਫੇਜ਼ 2 ਰਾਮ ਦਰਬਾਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ-160002	ਨਿਰਮਾਤਾ: ਹੁੰਡਈ ਮਾਡਲ: ਕ੍ਰੇਟਾ 1.5 MPI MT E ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ CH01CV 8404 ਚਾਸੀ ਨੰਬਰ MALPAHABRM772946 ਇੰਜਣ ਨੰਬਰ G4FLRV758226, ਰੰਗ ਅਬਿਸ ਬਲੈਕ ਪਰਲ	ਭੌਤਿਕ	ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ	9,46,763/- ਰੁਪਏ (ਨੌਂ ਲੱਖ ਛਿਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸੱਤ ਸੌ ਤਰੇਂਹਠ ਰੁਪਏ) 08/10/2025 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗਤ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ	₹ 7,65,000/-	₹ 7,70,000/- / ₹ 76,500/-	₹ 5,000/-	10.09.2026 from 02:00 PM to 06:00 PM	ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ।	ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਕੌਰ 7889156210
4.	**ਵੀਆਈਪੀ ਰੋਡ ਜ਼ੀਰਕਪੁਰ ਸ਼ਾਖਾ** ਸ੍ਰੀ ਸਤਨਾਮ ਸਿਘ ਪੁੱਤਰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮਕਾਨ ਨੰ. 2045, ਚਿਰਾਗ ਹੋਮ-2, ਸੈਕਟਰ-123, ਖਰੜ ਐਸ.ਏ.ਐਸ. ਨਗਰ ਮੋਹਾਲੀ, ਖਰੜ-140301	ਵਾਹਨ ਦਾ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ:- ਨਿਰਮਾਣ: ਕੀਆ ਇੰਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਾਡਲ: ਸੋਨੇਟ G1.0T 7DCT HTX, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ PB65BH 6576, ਚੈਸੀ ਨੰਬਰ MZBFF811VRN429662, ਇੰਜਣ ਨੰਬਰ G3LCRM173199 ਰੰਗ ਗਲੇਸ਼ੀਅਰ ਪਰਲ ਵਾਈਟ	ਭੌਤਿਕ	ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ	10,90,436/- ਰੁਪਏ (ਦਸ ਲੱਖ ਨੱਬੇ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਰ ਸੌ ਛੱਤੀ ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ਼) 10.04.2026 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗਤ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ	₹ 8,73,000/-	₹ 8,78,000/- / ₹ 87,300/-	₹ 5,000/-	10.09.2026 from 02:00 PM to 06:00 PM	ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ।	ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਬੀਤਾ 8266097357
5.	**ਨਾਮਦੇਵ ਚੌਕ ਸ਼ਾਖਾ** ਕਰਜ਼ਦਾਰ- ਗੌਰਵ ਕੁਮਾਰ, ਜ਼ਾਮਨ- ਨੇਹਾ ਪਤਨੀ ਗੌਰਵ ਕੁਮਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਵਾਸੀ ਮਕਾਨ ਨੰ. 7, ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ 1440012	ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 7-ਬੀ, ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਪਿੰਡ ਰੇਰੂ ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਈਐਮਡੀਟੀਡੀ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 20//17/2, 18/1,19/1, 20/1, 20//26, 27, 20//18/2, ਖੇਵਟ ਖਤੌਣੀ ਨੰਬਰ 8/8, 28/28, 353/423, ਹੱਦਬਸਤ ਨੰਬਰ 207 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਸਾਲ 2009-10 ਮਿਤੀ 29-03-2016 ਲਈ ਫਰਦ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ 1 ਮਰਲਾ 201 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਮਾਪ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਦਬੰਦੀ ਹੈ: ਪੂਰਬ: ਗਲੀ, ਪੱਛਮ: ਸ਼੍ਰੀ ਕਟਾਰੀਆ ਦਾ ਮਕਾਨ, ਉੱਤਰ: ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 7-ਏ, ਦੱਖਣ: ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 7-ਸੀ	ਭੌਤਿਕ	ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੰਪੱਤੀ	5,09,177.89/- ਰੁਪਏ (ਪੰਜ ਲੱਖ ਨੌਂ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਸਤੱਤਰ ਅਤੇ ਅੱਸੀ ਪੈਸੇ ਸਿਰਫ਼) 31.05.2021 ਨੂੰ (31.10.2020 ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗਤ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ 201 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾਬੱਧ: ਪੂਰਬ: ਗਲੀ, ਪੱਛਮ: ਸ੍ਰੀ ਕਟਾਰੀਆ ਦਾ ਘਰ, ਉੱਤਰ: ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਐੱਚ. ਨੰ. 7-ਏ,	₹ 5,83,100/-	₹ 5,88,100/- / ₹ 58,310/-	₹ 5,000/-	12.09.2026 from 02:00 PM to 06:00 PM	ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ।	ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪੇਂਦਰ ਚੌਹਾਨ 99159 54908
6.	**ਨਾਮਦੇਵ ਚੌਕ ਸ਼ਾਖਾ** 1) ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਸੀ ਪਤਾ 1. ਮਕਾਨ ਨੰ. 37/3 ਆਦਰਸ਼ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਪੰਜਾਬ, ਪਿੰਨ- 144008. ਪਤਾ 2. ਮਕਾਨ ਨੰ. 91/112 ਬਾਬਾ ਕਾਹਨ ਦਾਸ ਨਗਰ, ਨੇੜੇ ਨਵਾਂ ਰਤਨ ਨਗਰ, ਗਲੀ ਨੰ. 07 ਬਸਤੀ ਬਾਵਾ ਖੇਲ ਜਲੰਧਰ-144021. 2) ਰਿਕੂ ਸੋਢੀ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਮਾਰਕਸ਼ (ਜ਼ਾਮਨ) ਵਾਸੀ ਮਕਾਨ ਨੰ 34, ਨਵਾਂ ਰਤਨ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ, ਪੰਜਾਬ-144013	ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਨੰ. 91/112 ਬਾਬਾ ਕਾਹਨ ਦਾਸ ਨਗਰ, ਨੇੜੇ ਨਵਾਂ ਰਤਨ ਨਗਰ, ਬਸਤੀ ਬਾਵਾ ਖੇਲ, ਗਲੀ ਨੰ. 07, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 3//24/1/1,24/3/1,25/10//5 ਖੇਵਾਲ/ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 348/380 ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਦਬਸਤ ਨੰਬਰ 311, ਫਰਦ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 2014-15 ਮਿਤੀ 28-03-2019 ਨੂੰ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 1426 ਮਿਤੀ 23.05.2007 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਲੰਧਰ ਰਾਹੀਂ। ਹੱਦਬੰਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ : ਪੂਰਬ: ਹੋਰ, ਪੱਛਮ: ਹੋਰ, ਉੱਤਰ: ਹੋਰ, ਦੱਖਣ: ਗਲੀ	ਭੌਤਿਕ	ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੰਪੱਤੀ	7,30,165.06/- ਰੁਪਏ (ਸੱਤ ਲੱਖ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੈਂਹਠ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਪੈਸੇ) ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਲਾਗਤ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ।	₹ 7,43,400/-	₹ 7,48,400/- / ₹ 74,340/-	₹ 5,000/-	12.09.2026 from 02:00 PM to 06:00 PM	ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ।	ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਪੇਂਦਰ ਚੌਹਾਨ 99159 54908

ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੈਬਸਾਈਟ ਲਿੰਕ https://www.bankofbaroda.in/e-auction.htm ਅਤੇ ਆਨਲਾਈਨ ਨਿਲਾਮੀ ਪੋਰਟਲ https://baanknet.com ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਓ/ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਇੱਛੁੱਕ ਬੋਲੀਕਾਰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲੜੀ ਨੰ. 1 ਦੇ ਲਈ	ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਮਿਤੀ : 24.08.2026 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਤੱਕ • ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ : 24.08.2026 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 02.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 06.00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
	ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਫਾਇਸੀ ਐਕਟ 2002 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਈ 15 ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ
ਲੜੀ ਨੰ. 2 ਦੇ ਲਈ	ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਮਿਤੀ : 28.08.2026 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਤੱਕ • ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ : 28.08.2026 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 02.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 06.00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
	ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਫਾਇਸੀ ਐਕਟ 2002 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਈ 15 ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ
ਲੜੀ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਲਈ	ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਮਿਤੀ : 10.09.2026 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਤੱਕ • ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ : 10.09.2026 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 02.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 06.00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
	ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਫਾਇਸੀ ਐਕਟ 2002 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਈ 30 ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ
ਲੜੀ ਨੰ. 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਲਈ	ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਮਿਤੀ : 12.09.2026 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਤੱਕ • ਈ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ : 12.09.2026 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 02.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 06.00 ਵਜੇ ਤੱਕ।
	ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਫਾਇਸੀ ਐਕਟ 2002 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਈ 30 ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਸੂਚਨਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ

ਮਿਤੀ : 08.08.2026 ਸਥਾਨ : ਜਲੰਧਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ